

Delgivning av handlingar - Österrike

 Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [de](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?
- 2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?
- 3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?
- 4 Adressuppgifter
 - 4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?
 - 4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?
 - 4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?
- 5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)
- 6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?
- 7 Indirekt delgivning
 - 7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?
 - 7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?
 - 7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?
 - 7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?
- 8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)
 - 8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämna handlingen till en annan person på samma adress?
 - 8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

- 8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?
- 9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?
- 10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?
- 11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

"Delgivning" är att, på ett sätt som föreskrivs i lag, överlämna en skriftlig handling till en adressat som därmed får kännedom om den. Detta överlämnande ska styrkas skriftligen.

Delgivning sker efter beslut av domstol som en rättslig handling inom ramen för den rättsliga processen, och den görs på myndighetens initiativ (§ 87 i Österrikes civilprocesslag, *Zivilprozessordnung*). Myndigheten måste dokumentera delgivningen, så att det går att kontrollera när och vem som delgavs handlingarna. Det måste gå att bevisa att delgivningen blev korrekt genomförd för att den ska ha rättslig verkan.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

I princip ska alla domstolens beslut (t.ex. kallelser, beslut och domar) och alla yrkanden från en part (t.ex. talan, svar på talan eller överklagan) samt andra tillkännagivanden, som (även) är riktade till motparten, delges formellt.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

En domare eller domstolstjänsteman beslutar om delgivning. Det kallas *Zustellverfügung*, och domaren eller tjänstemannen ska fatta beslutet grundat på originalhandlingarna i delgivningsärendet. Själva delgivningen utförs av en delgivningstjänst. Det är vanligtvis ett postföretag, men kan även vara en annan tjänsteleverantör (§ 2.7 i den österrikiska delgivningslagen, *Zustellgesetz*, samt § 3.4 i den österrikiska postmarknadslagen, *Postmarktgesetz*).

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Det gör man i allmänhet inte. Om det finns tillgänglig personal kan man dock exempelvis kontrollera med folkbokföringen (läs mer under punkt 4.2).

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Ja. Vem som helst, även utländska myndigheter, kan kontakta de österrikiska [folkbokföringsmyndigheterna](#) (kommunala myndigheter, kommunal förvaltning, kommunal områdesförvaltning) och begära [folkbokföringsupplysningar](#) om en fysisk persons [huvudsakliga hemvist](#). Uppgifterna sparas i det centrala folkbokföringsregistret (*Zentrales Melderegister*). Det är ett offentligt register över alla personer som är registrerade i Österrike med uppgifter om deras [huvudsakliga hemvist](#) och adresser till eventuella andra bostäder. Det är obligatoriskt att [registrera och avregistrera](#) sin bostadsadress i Österrike.

Följande uppgifter krävs för att göra en registerförfrågan om personer man söker: För- och efternamn samt ytterligare någon uppgift som gör att man kan identifiera en person, såsom födelsedatum, födelseort, medborgarskap eller tidigare adress.

För närvarande kostar det totalt 17,30 euro att göra en förfrågan (grundavgift 14,30 euro och en förvaltningsavgift på 3 euro för förfrågan till det centrala folkbokföringsregistret).

Läs mer om registerförfrågan på <http://www.help.gv.at/> under rubriken [Dokumente und Recht](#) / [Personen-Meldeauskunft](#) (sidan finns även på engelska).

Det är oftast en delgivningstjänst som utför delgivningen, alltså posten eller en annan tjänsteleverantör (läs mer under punkt 3 ovan), men det kan även göras av en domstolstjänsteman (§ 88 i civilprocesslagen).

Det finns dock fler delgivningssätt:

Delgivning genom kungörelse enligt § 25 i Österrikes delgivningslag och § 115 i civilprocesslagen:

Vid delgivning som avser en person med okänd delgivningsadress eller ett flertal personer som inte är kända för myndigheten och som man inte har utsett någon person med fullmakt för som kan ta emot delgivningen (§ 20 i delgivningslagen), är det möjligt att införa ett meddelande om att handlingen som ska delges finns hos domstolen i en kungörelsefil (*Ediktsdatei*) (som finns på <http://www.justiz.gv.at/> under E-Government/*Ediktsdatei*). I meddelandet finns kortfattad information om innehållet i handlingen som ska delges, beteckningen på domstolen och ärendet samt möjligheten att hämta handlingen. Det innehåller även upplysningar om de rättsliga följderna av kungörandet. När kungörelsefilen har hämtats anses delgivningen vara genomförd.

Delgivning som sker till ombud (§§ 116–118 i civilprocesslagen):

Kan delgivning endast ske genom kungörelse (införande i kungörelsefilen *Ediktsdatei*), och den berörda personen som en följd av delgivningen måste vidta någon rättslig åtgärd för att bevaka sina lagliga rättigheter och, framför allt, om handlingen som ska delges innehåller en kallelse till personen, ska domstolen på begäran eller på eget initiativ utse ett ombud. Upplysningen om att ett ombud har utsetts ska noteras i kungörelsefilen (§ 117 i civilprocesslagen). I och med detta och efter att den skriftliga handlingen överlämnats till ombudet, anses delgivningen vara genomförd (§ 118 i civilprocesslagen).

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Om den anmodade myndighet klassificerar begäran som bevisupptagning enligt artikel 1 i förordningen, eftersom ett domstolsförfarande (i synnerhet delgivning) kräver att man tar reda på adressen, följer den bestämmelserna i förordningen och försöker med alla tillgängliga medel att ta reda på den aktuella adressen, eventuellt genom förfrågan till det centrala folkbokföringsregistret och andra register.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

Det är oftast en delgivningstjänst som utför delgivningen, alltså posten eller en annan tjänsteleverantör (läs mer under punkt 3 ovan), men det kan även göras av en domstolstjänsteman (§ 88 i civilprocesslagen).

Det finns dock fler delgivningssätt:

Delgivning genom kungörelse enligt § 25 i Österrikes delgivningslag och § 115 i civilprocesslagen:

Vid delgivning som avser en person med okänd delgivningsadress eller ett flertal personer som inte är kända för myndigheten och som man inte har utsett någon person med fullmakt för som kan ta emot delgivningen (§ 20 i delgivningslagen), är det möjligt att införa ett meddelande om att handlingen som ska delges finns hos domstolen i en kungörelsefil (*Ediktsdatei*) (som finns på <http://www.justiz.gv.at/> under E-Government/*Ediktsdatei*). I meddelandet finns kortfattad information om innehållet i handlingen som ska delges, beteckningen på domstolen och ärendet samt möjligheten att hämta handlingen. Det innehåller även upplysningar om de rättsliga följderna av kungörandet. När kungörelsefilen har hämtats anses delgivningen vara genomförd.

Delgivning som sker till ombud (§§ 116–118 i civilprocesslagen):

Kan delgivning endast ske genom kungörelse (införande i kungörelsefilen *Ediktsdatei*), och berörd person som en följd av delgivningen måste vidta någon rättslig åtgärd för att bevaka sina lagliga rättigheter och, framför allt, om handlingen som ska delges innehåller en kallelse till personen, ska domstolen på begäran eller på eget initiativ utse ett ombud. Upplysningen om att ett ombud har utsetts ska noteras i kungörelsefilen (§ 117 i civilprocesslagen). I och med detta och efter att den skriftliga handlingen överlämnats till ombudet, anses delgivningen vara genomförd (§ 118 i civilprocesslagen).

Det finns ett digitalt system, *Elektronischer Rechtsverkehr*, förkortat ERV, där domstolarna kan sköta delgivningen digitalt. Endast advokater och försvarare i brottsmål, notarier, kredit- och finansinstitut, inhemska försäkringsbolag, socialförsäkringsgivare, pensionskassor, byggnadsarbetarnas semester- och avgångsvederlagskassa (*Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse*), farmaceutiska lönekassan (*Pharmazeutische Gehaltskasse*), insolvensersättningsfonden (*Insolvenz-Entgelt-Fonds*) och IEF-

Service GmbH, de österrikiska socialförsäkringskassornas huvudförbund, finansdepartementets juridiska rådgivare och företrädare och advokatsamfunden måste vara anslutna till *Elektronischer Rechtsverkehr*. Det är frivilligt för andra personer att ansluta sig till systemet.

Vid delgivning med hjälp av *Elektronischer Rechtsverkehr*, är delgivningstidpunkten för digitalt förmedlade rättsliga ärenden och inlagor (§ 89a.2 i domstolsorganisationslagen, *Gerichtsorganisationsgesetz*) alltid vardagen efter den dag då meddelandet gjorts tillgängligt för adressaten; lördag räknas inte som vardag.

Kan delgivningen inte ske i *Elektronischer Rechtsverkehr*, kan delgivning även göras via digitala delgivningstjänster enligt bestämmelserna i delgivningslagen (§ 89a.3 i domstolsorganisationslagen samt §§ 28 ff i delgivningslagen).

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Det finns ett digitalt system, *Elektronischer Rechtsverkehr*, förkortat ERV, där domstolarna kan sköta delgivningen digitalt. Endast advokater och försvarare i brottmål, notarier, kredit- och finansinstitut, inhemska försäkringsbolag, socialförsäkringsgivare, pensionskassor, byggnadsarbetarnas semester- och avgångsvederlagskassa (*Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse*), farmaceutiska lönekassan (*Pharmazeutische Gehaltskasse*), insolvensersättningsfonden (*Insolvenz-Entgelt-Fonds*) och IEF-Service GmbH, de österrikiska socialförsäkringskassornas huvudförbund, finansdepartementets juridiska rådgivare och företrädare och advokatsamfunden måste vara anslutna till *Elektronischer Rechtsverkehr*. Det är frivilligt för andra personer att ansluta sig till systemet.

Vid delgivning med hjälp av *Elektronischer Rechtsverkehr*, är delgivningstidpunkten för digitalt förmedlade rättsliga ärenden och inlagor (§ 89a.2 i domstolsorganisationslagen, *Gerichtsorganisationsgesetz*) alltid vardagen efter den dag då meddelandet gjorts tillgängligt för adressaten; lördag räknas inte som vardag.

Kan delgivningen inte ske i *Elektronischer Rechtsverkehr*, kan delgivning även göras via digitala delgivningstjänster enligt bestämmelserna i delgivningslagen (§ 89a.3 i domstolsorganisationslagen samt §§ 28 ff i delgivningslagen).

Står det uttryckligen i lagen att delgivningsmannen inte får överlämna den skriftliga handlingen till en "surrogatmottagare", talar man om personlig delgivning. Personlig delgivning föreskrivs endast i undantagsfall.

I övriga fall är det tillåtet med surrogatdelgivning. Det innebär att om adressaten inte anträffas på delgivningsadressen, kan delgivningen överlämnas till i princip alla vuxna personer som bor på samma adress eller som är adressatens anställda eller arbetsgivare och som är villig att ta emot handlingen (§ 16.2 i delgivningslagen). Lagen talar här om en "surrogatmottagare".

Det är endast tillåtet med surrogatdelgivning om delgivningsmannen har skäl att anta att adressaten regelbundet befinner sig på delgivningsadressen.

Enligt § 103 i civilprocesslagen kan en person som är motpart i adressatens rättstvist inte vara "surrogatsmottagare".

Enligt § 16.5 i delgivningslagen anses surrogatdelgivning dock inte ha genomförts om adressaten på grund av frånvaro från delgivningsadressen (till exempel på grund av resa, sjukhusvistelse eller fängelsevistelse) inte fått kännedom om delgivningen. Adressaten anses dock vara delgiven dagen efter att denne återvänt till delgivningsadressen.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Står det uttryckligen i lagen att delgivningsmannen inte får överlämna den skriftliga handlingen till en "surrogatmottagare", talar man om personlig delgivning. Personlig delgivning föreskrivs endast i undantagsfall.

I övriga fall är det tillåtet med surrogatdelgivning. Det innebär att om adressaten inte anträffas på delgivningsadressen, kan delgivningen överlämnas till i princip alla vuxna personer som bor på samma adress eller som är adressatens anställda eller arbetsgivare och som är villig att ta emot handlingen (§ 16.2 i delgivningslagen). Lagen talar här om en "surrogatmottagare".

Det är endast tillåtet med surrogatdelgivning om delgivningsmannen har skäl att anta att adressaten regelbundet befinner sig på delgivningsadressen.

Enligt § 103 i civilprocesslagen kan en person som är motpart i adressatens rättstvist inte vara "surrogatsmottagare".

Enligt § 16.5 i delgivningslagen anses surrogatdelgivning dock inte ha genomförts om adressaten på grund av frånvaro från delgivningsadressen (till exempel på grund av resa, sjukhusvistelse eller fängelsevistelse) inte fått kännedom om delgivningen. Adressaten anses dock vara delgiven dagen efter att denne återvänt till delgivningsadressen.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Se ovan under punkterna 5 och 6.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

Adressaten måste informeras om att en handling har deponerats genom ett deponeringsmeddelande (med ett meddelande i brevlådan eller ett meddelande som fästs på ytterdörren). Meddelandet måste innehålla upplysningar om var handlingen finns deponerad och under vilken tidsperiod den kan hämtas samt om deponeringens innebörd (§ 17.2 i delgivningslagen). Hämtningsfristen inleds enligt § 17.3 i delgivningslagen den dag då handlingen kan hämtas och varar i minst två veckor. Den deponerade skriftliga handlingen anses vara delgiven på tidsfristens första dag (fiktiv deponering). Det gäller dock inte om adressaten inte hade möjlighet att få kännedom om delgivningen i rätt tid på grund av frånvaro från delgivningsadressen. Enligt § 17.3 sista meningen anses delgivningen dock vara genomförd även i detta fall dagen efter den dag då personen återvänder till delgivningsadressen, om det sker inom den tidsfrist då den deponerade handlingen kan hämtas. Om den deponerade skriftliga handlingen inte hämtas (detta förändrar inte att delgivningen träder i kraft), skickas handlingen tillbaka till den avsändande domstolen efter att hämtningsfristen löpt ut.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om adressaten, eller någon "surrogatmottagare" i samma hushåll, utan laglig grund vägrar att ta emot handlingen, ska den lämnas kvar på delgivningsadressen eller, om det är omöjligt, deponeras utan skriftlig underrättelse. Kvarlämnande eller deponering har samma rättsliga verkan som delgivning (§ 20 i delgivningslagen).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Delgivning per post sker enligt världspostkonventionen med ett internationellt mottagningsbevis. Den skriftliga handlingen ska delges adressaten eller, om det inte är möjligt att delge denne, en annan person, som enligt lagarna i mottagningslandet har rätt att ta emot den (till exempel person med fullmakt att ta emot delgivningen eller "surrogatmottagare"). I Österrike tillämpas bestämmelserna i § 16 i delgivningslagen om "surrogatmottagare" (läs mer i punkt 7 ovan).

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Världspostkonventionen innehåller inga bestämmelser om och under vilka förutsättningar det är tillåtet att deponera skriftliga handlingar, och därför avgörs detta i de nationella lagarna i mottagningslandet. Enligt Österrikes tillämpliga lagar kan handlingen deponeras om de obligatoriska kriterierna för detta är uppfyllda (läs mer ovan under punkt 7).

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Läs mer ovan under punkt 7.3.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Ja. Delgivningsmannen ska styrka delgivningen på delgivningsbeviset (delgivningsintyg, mottagningsbevis). Den som tar emot dokumentet ska styrka mottagandet genom att datera och underteckna delgivningsbeviset och, om personen inte är densamme som adressaten, uppge vilken relation personen har till adressaten. Om personen vägrar att styrka mottagandet, ska delgivningsmannen göra en notering på mottagningsbeviset om detta med datum och vilken relation mottagaren har till adressaten. Mottagningsbeviset ska snarast skickas till avsändaren.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om delgivningen inte görs enligt gällande regler är den ogiltig, men kan korrigeras. En bristfällig delgivning anses enligt grundregeln i § 7 i delgivningslagen vara fullgjord när adressaten faktiskt har tagit emot handlingen. Har en person med fullmakt att ta emot delgivningen utsetts, anses den personen vara adressat, och delgivningen anses vara fullgjord först när denne befullmäktigade person har tagit emot handlingen. Särskilda korrigeringsregler finns dessutom i delgivningslagen (§ 16.5 och § 17.3) om surrogatdelgivningen eller deponering inte har fungerat eftersom adressaten p.g.a. frånvaro från utdelningsadressen inte i rätt tid har fått kännedom om delgivningen. Det misslyckade överlämnandet korrigeras dagen efter att adressaten återvänt till delgivningsadressen, liksom om handlingen har deponerats och adressaten återvänder inom hämtningsfristen och den deponerade handlingen hade kunnat hämtas på den dagen. Det finns ingen tidsbegränsning för att korrigera en surrogatdelgivning som inte kunnat genomföras, men vid en ogiltig deponering går det inte att korrigera delgivningen om adressaten återvänder först efter att hämtningsfristen har löpt ut. Om adressaten återvänder i rätt tid, så att denne kan hämta handlingen på hämtningsfristens första dag, anses delgivningen vara genomförd på den dagen, även om den övriga hämtningsfristen återstår. Om adressaten återvänder senare anses delgivningen genom deponering vara genomförd först dagen efter att adressaten återvänt, eftersom adressaten måste kunna utnyttja hela den tidsfrist som börja löpa i och med delgivningen, särskilt vad gäller överklagande.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

Nej.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 03/01/2017